

Inhibet, quominus quilibet se in causis huiusmodi spoliatorum immittat. Vicarios Ecclesiarum.

auctoritate, ubique iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane quicquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Districtius inhibentes in virtute Sanctae obedientiae, & sub indignationis nostrae, aliusque arbitrio nostro per contrascentes eo ipso incurrendis poenis quibuscumque Iudicibus, etiam Consecratoribus quarumcumque Religionum, & Ordinum quantumvis exemptorum, ac quavis auctoritate, & seu Indulto suffultorum, ne in huiusmodi spoliatorum, & honorum causis, etiam praetextu donationum, seu alio titulo, vel causa se quoquo modo intromittant, nec Vicarios praedictos, ad quos omnimoda Iurisdicchio ditorum spoliatorum privative quoad ipsos, & alios quoscumque Iudices spectare debeat, quibus, & eorum cuilibet, quatenus opus sit, facultatem inhibendi praedictis, & aliis quibuscumque sub sententiis, censuris, & poenis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis omni, & quacumque appellatione remota, harum serie concedimus, molestare, perturbare, aut inquietare, seu applicationis huiusmodi, & literarum executionem impedire, vel retardare audeant, seu praesumant.

Executores designat.

§. 8. Et nihilominus dilectis filiis Abbati Monasterii Sanctissimae Trinitatis de Sarcargia Turritan., seu Nullius Dioecesis Camaldulensis Ordinis, ac Decano Ecclesiae Calaritan., & Curiae causarum Camerae Apostolicae generali Auditori per presentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios ubi, & quando opus fuerit, praesentes literas solemniter publicantes, faciant auctoritate nostra, praemissa omnia, & singula ab illis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo, & inviolabiliter, ac firmiter observari debere; Contradictores quoscumque, & rebelles, & seu illarum totalem, & omnimodam executionem quovis praetextu quomodolibet impediens, vel retardans, aut impediri, vel retardari per se, vel alium procurantes, per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna Iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§. 9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dictarum Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis praedictis Archiepiscopis, & Episcopis, ac eisdem, & quibusvis aliis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Religionibus, ac locis piis, & personis cuiuscumque gradus, conditionis, & dignitatis existentibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam deroga-

toriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, & omnibus illis, quae praedictis Praedecessor in suis literis praedictis voluit non obtinere, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si praedictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis danda fides.

§. 10. Volumus autem, quod praesentium transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, ac sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Rome apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 25. Octobris 1600. Pontificatus nostri Anno IX.

Dat. die 25. Octobr. 1600. An. IX.

CCXXX.

Regio Collegio Oppidi Duacen. Attrebaten. Dioecesis pensio 500. florenorum super fructibus Abbatiae S. Vedasti ejusdem Attrebaten. Dioecesis reservatur in perpetuum.

Ex Regest. in Secret. Breve.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Magna, quae in dies ex Collegiis, in quibus scholares, & aliae personae literarum studiis operam dant, utilitas provenire dignoscitur, Nos admonet, & inducit, ut ea Collegiis ipsis libenter concedamus, per quae eorum, ac personarum in eis degentium, & studentium commoditatibus valeat provideri.

Procurium.

§. 1. Alias siquidem fæl. record. Paulus Papa IV. Praedecessor noster supplicationibus clar. mem. Philippi Secundi Hispaniarum Regis Catholici in ea parte inclinatus, Nuncio Sedis Apostolicae in Regnis Hispaniarum, seu inferiori Germania tunc commoranti, per suas literas dedit in mandatis, ut de consilio dicti Philippi Regis, a quibusvis Monasteriis ditioribus, & opulen-

Paulus IV. Nuncio Hispaniarum facultatem concedit pensio aliquam Collegio Duacen. applicandi.

terioribus Oppidi Duacen. Attrebaten. Dioecesis vicinis, eam fructuum partem, quae sibi videretur, Apostolica auctoritate perpetuo dismembraret, & separaret, distamque partem fructuum sic dismembratam, & separatam pro dote, & stipendio Cathedralicorum, sive Doctorum, & personarum in Universitate Studii Generalis, ac Collegio Regio dicti Oppidi legentium, ac aliis ipsius Universitatis usibus perpetuo applicaret, & appropriaret, prout in dictis literis plenius continetur.

Re infecta Philippus II. pensio 500. flor. eidem Collegio reservari super fructibus Monasterii S. Vedasti.

§. 2. Et sicut exhibita Nobis nuper dilecti filii Rectoris, seu Praeceptoris Collegii Regii nuncupati ejusdem Oppidi petitio continebat, idem Philippus Rex attendens mandatum huiusmodi propter tumultus Belgicos, & ex aliis causis ad effectum, & executionem saltem in totum eatenus productum non fuisse, ac Monasterium Sancti Vedasti Attrebaten. Ordinis Sancti Benedicti tunc certo modo vacare, ipsiusque Monasterii fructus, redditus, & proventus satis pingues, & uberes, ac aliquarum pensionum capaces esse; Ideo ut praedictum Collegio de aliqua dote provideretur, ei in futurum pensionem quingentarum librarum, seu florenorum super eisdem fructibus, redditibus, & proventus per Sedem praedictam commode reservari posse, ac pro illius reservatione apud Nos intercedendum esse censuit.

Consentiente Abbate Clemens d. Pensionem reservat.

§. 3. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, ante obtentam a Nobis pensionis huiusmodi reservationem, dictus Philippus Rex viam universae carnis ingressus fuerit, & dilectus filius Philippus de Cave- rel Abbas dicti Monasterii, de cuius persona dicto Monasterio sic vacanti, ad praesentationem praedicti Philippi Regis, vigore indulti Apostolici sibi desuper concessi, fuerat Apostolica auctoritate provisum, ipseque Philippus Cave- rel dicto Monasterio in Abbatem praefectus fuit, pro complemento praemissorum, & alias ex certis causis animum suum moventibus reservationi infra- scriptae pensionis pro eodem Collegio in manibus nostris consentire decreverit, Nos eidem Collegio, ac illius Rectori, seu Praeceptoris, & Collegialibus, ut munia obire, & onera sibi incumbentia facilius perferre valeant, de aliquo subventionis auxilio providere, eisque speciale gratiam facere volentes, ipsosque Rectorem, seu Praeceptorem, ac Collegiales a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interditi, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac dictarum literarum, & inde sequentium quorumcumque tenores etiam veriores, ac dat. praesentibus pro expressis habentes, eidem Collegio pensionem annuam ab omni decima, quarta, media, & quavis alia fructuum parte, nec non subsidio etiam charitativo, & quocumque alio

tam ordinario, quam extraordinario onere quomodolibet nuncupato, quavis etiam Apostolica, vel ordinaria auctoritate, & ex quacumque etiam urgentissima, & necessaria, ac de necessitate exprimenda causa, etiam pro reparatione, & fabrica Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, Cruciatia Sancta, & expeditione contra Turcas, & alios fidei orthodoxae hostes, ac sustentatione Classis Triremium etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam, intuitum, & contemplationem, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac alias quomodolibet canonice, vel de facto, ac pro corum, & dictae Sedis necessitatibus nunc, & pro tempore quomodolibet impositis, & imponendis, etiam si in impositionibus huiusmodi caveatur expresse, quod Pensionarii quicunque etiam pensiones suas quantumvis exemptas habentes praemissis omnibus pro rata eorumdem pensionum contribuere teneantur; Nec non belli, pestis, incendiis, grandinis, tempestatis, famis, sterilitatis, siccitatis, ruinae, alluvionis, aquarum, inundationis, depradationis, & cuiusvis alterius amissionis fructuum, & eorum quovis modo non recollectionis, incursum militum, depopulationis agrorum, devastationis, & quibusvis aliis quantumvis sinistris, & inexcogitabilibus, ac evenire insolitis casibus pro tempore contingentibus, ac alias in omnibus, & per omnia liberam, immunem, & exemptam quingentarum librarum, seu florenorum monetae Attrebaten., seu Artesien. super dicti Monasterii fructibus, redditibus, & proventus, iuribus, obventionibus, & emolumentis universis, qui ad quatuor mille florenos auri in libris Camerae Apostolicae taxati reperiuntur, & secundum communem estimationem ad valorem annuum decem millium ducatorum auri de Camera, ut asseritur, ascendunt, & super quibus Nos hodie etiam bis mille dictae Universitati, ac reliquis pensiones annuas etiam perpetuas aliorum quingentorum florenorum, seu librarum similitum summam noningentorum ducatorum huiusmodi, vel circa insimul cum primodicta pensione, ut etiam asseritur, constituentes Seminario honorum Pastorum dicti Oppidi per alias nostras literas reservavimus, prout in dictis literis plenius continetur, Collegio, ac nunc, & pro tempore existentibus Rectori, & Collegialibus praedictis, vel eorum Procuratori ad id ab eo speciale mandatum habenti per dictum Philippum Abbatem, & Successores suos dictum Monasterium in titulum, vel Commendam, aut alias pro tempore obtinentes, annis singulis pro una videlicet in Domini nostri Jesu Christi, & altera medieta- tibus pensionis per praesentes reservatae huiusmodi in Beati Joannis Baptistae Nativitatum festivitatis in dicto Oppido Duacen. praesentium vigore, nec alia aliquoquin pensio per praesentes reservata huiusmodi nulla sit, eo ipso integre persolvendam Apostolica aucto-

Clausula.

auctoritate eardem tenore praescriptum perpetuo reservamus, constituimus, & assignamus.

§.4. Decernentes Pensionem per praesentes reservatam huiusmodi nullo unquam tempore ex quavis causa quantumvis urgenti, legitima, & iudiciali, etiam ad Successorum praedictorum instantiam, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ad minorem summam reduci, annullari, vel invalidari, minusque illius reservationem, ac eandem praesentes de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel retractari posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, & Collegio, Rectori, seu Praeceptoris, & Collegialibus praedictis etiam perpetuo suffragari, perinde acsi Pensio per praesentes reservata praedicta, consistorialiter reservata fuisset; Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de laere Legatos, dictaque Sedis Nuncios iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nec non Philippum Abbatem, & Successores praedictos ad integram solutionem pensionis per praesentes reservatae huiusmodi, Collegio, & Rectori, seu Praeceptoris, ac Collegialibus praedictis faciendam iuxta reservationis, constitutionis, & assignationis posteriorum, perpetuis futuris temporibus fore efficaciter obligatos.

Pena contra Abbatem eandem pensionem non solventem.

§.5. Ac volentes, & eadem auctoritate statuente, quod ille ex Philippo Abbate, & successoribus praedictis, qui in dictis festivitibus, vel saltem infra triginta dies illarum singulas immediate sequentes, pensionem per praesentes reservatam praedictam, per eum tunc debitam non persolverit cum effectu, lapsis diebus eisdem sententiam excommunicationis incurrat, a qua donec Rectori, seu Praeceptoris, & Collegialibus, vel Procuratori praedictis de pensione per praesentes reservata huiusmodi tunc debita integre satisfactum, aut alias cum Rectore, seu Praeceptore, & Collegialibus, vel Procuratore praedictis super hoc amicabiliter concordatum fuerit, praeterquam in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium nequeat obtinere. Si vero per sex menses dictos triginta dies immediate sequentes, sententiam ipsam animo, quod absit, sustinerit indurato, ex tunc effluxis mensibus eisdem, a regimine, & administratione dicti Monasterii perpetuo privatus existat, illudque vacare censetur eo ipso.

Executores huiusmodi Constitutionis deputati.

§.6. Quocirca Ven. fratribus nostris Archiepiscopo Cameracen., & Attrebaten., ac Namurcen. Episcopis per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios faciant auctoritate nostra pensionem per praesentes reservatam praedictam, Rectori, seu Praeceptoris, & Collegialibus, vel Pro-

curatori praedictis iuxta reservationis, constitutionis, assignationis, & Decreti praedictorum continentiam, & tenorem integre persolveri. Et nihilominus quemlibet ex Philippo Abbate, & Successoribus praedictis, quem huiusmodi excommunicationis sententiam incurrisse eis constiterit, quoties super hoc pro parte Rectoris, seu Praeceptoris huiusmodi fuerint requisiti, tamdiu Dominicis, & aliis festivis diebus in Ecclesiis dum major inibi Populi multitudo ad divina convenerit, excommunicatum publice nuncient, & faciant ab aliis nunciari, ac ab omnibus arctius evitari, donec Rectori, seu Praeceptoris, & Collegialibus, vel Procuratori praedictis de pensione per praesentes reservata praedicta eis tunc debita, fuerit integre satisfactum, ipseque excommunicatus ab huiusmodi excommunicationis sententia, absolutionis beneficium meruerit obtinere. Contradictores per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita compescendo.

Derogatio contrariorum

§.7. Non obstantibus praemissis, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati pensiones annuas super Monasteriorum, aut eorum mensurarum Abbatialium fructibus, redditibus, & proventus nisi ex cessionis, aut alia probabili causa reservari prohibentis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Monasterii, & Ordinis praedictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsitan quomodolibet concessis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis specialis mentio habenda esset, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum ferie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si Philippo Abbati, & Successoribus praedictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod ad praestationem, vel solutionem pensionis alicujus minime teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & qualibet alia dictae Sedis indulgentia generali, vel speciali, cujuscumque tenoris existat, per quam praesentibus non expressam, vel totaliter non insertam effectus huiusmodi gratiae impediri valeat quomodolibet, vel differri; Et de qua, cujusque toto tenore habenda sit in nostris literis mentio specialis. Nulli ergo &c.

Datum Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo, 9. Novembr. Pont. nostri Ann.IX.

Dat. die 9. Nov. 1600. An.IX.

Simi-

CCXXXI.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Similis Reservatio Pensionis bis mille Florenorum favore Universitatis Studii Generalis Duacen. Attrebaten. Diocesis super fructibus ejusdem Monasterii Sancti Vedasti:

CLEMENS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Pauli IV. com. missio prout in superiori.

Petitio Philippi Imperatoris in praecedenti Constitutione

Magna, quae in dies &c. ut in praecedenti providere.

§. 1. Alias siquidem sael. recor. Paulus Papa IV. Praedecessor Noster, prout supra &c.

§. 2. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Administratorum dictae Universitatis petitio continebat, Idem Philippus Rex attendens mandatum huiusmodi propter tumultus Belgicos, & ex aliis causis ad effectum, & executionem saltem in totum hactenus productum non fuisse, ac Monasterium Sancti Vedasti Attrebaten. Ordinis Sancti Benedicti tunc certo modo vacare, ipsiusque Monasterii fructus, redditus, & proventus satis pingues, & uberes, ac aliarum Pensionum annuarum capaces esse, ideo ut praedictae Universitati de competenti, & debita Dote provideretur, infra scriptam pensionem bis mille librarum, seu Florenorum super eisdem fructibus, redditibus, & proventus per Sedem praedictam commode reservari posse, ac pro illius reservatione apud Nos intercedendum esse censuit.

Clemens reservatam bis mille florenorum.

§. 3. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, ante obtentam a Nobis Pensionis huiusmodi reservationem, dictus Philippus Rex viam universae Carnis ingressus fuerit, & dilectus filius Philippus de Caverel Abbas dicti Monasterii, de cujus persona praedicto Monasterio sic vacante ad praesentationem praedicti Philippi Regis vigore Indulti Apostolici sibi desuper concessi factam auctoritate praedicta provisum; Ipseque Philippus Caverel dicto Monasterio in Abbatem praefectus fuit pro complemento praemissorum, & alias ex certis causis animum suum moventibus, reservationi infra scriptae pensionis pro eadem Universitate in manibus nostris consentire decreverit. Nos eidem Universitati, & Cathedralicis, sive Doctoribus praedictis, ut munia obire, & onera sibi exinde incumbantia facilius perferre valeant, de alicujus subventionis auxilio providere, eisque specialem gratiam facere volentes, ipsosque Cathedralicos, seu Doctores, ac Administratores a quibusvis excommunicationis &c. absolutos fore censentes; Ac dictarum literarum, & inde sequentium quorumcumque ten. etiam veriores, ac datas praesentibus pro expressis habentes eidem Universitati pensionem annuam ab omni decima, quarta, media, & quavis alia fructuum

Bull. Rom. Tom.V. Par.II.

parte, nec non etiam subsidio charitativo, & quocumque alio tam ordinario, quam extraordinario onere quomodolibet nuncupato, quavis etiam Ordinaria, vel Apostolica auctoritate, & ex quacumque etiam urgentissima, & necessaria, ac de necessitate exprimenda causa, etiam pro reparatione, & fabrica Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, Cruciatia Sancta, & expeditione contra Turcas, & alios fidei Orthodoxae hostes, ac sustentatione Classis Triremium, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam, intuitum, & contemplationem, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac alias quomodolibet canonice, vel de facto, ac pro eorum, & dictae Sedis necessitatibus nunc, & pro tempore quomodolibet impositis, & imponendis, etiam si in impositionibus huiusmodi caveatur expresse, quod Pensionarii quicumque, etiam pensiones suas quantumvis exemptas habentes praemissis omnibus pro rata eorumdem pensionum contribuere teneantur; Nec non belli, pestis, incendii, grandinis, tempestatis, famis, sterilitatis, siccitatis, pruinae, alluvionis, aquarum, inundationis, depraedationis, & cujusvis alterius amissionis fructuum, & eorum quovis modo non recollectionis, incursum Militum, depopulationis agrorum, devastationis, & quibusvis aliis quantumvis sinistris, & inexcogitabilibus, ac eventire insolitis casibus pro tempore contingentibus, & alias in omnibus, & per omnia liberam, immunem, & exemptam bis mille librarum, seu Florenorum monetae Attrebaten., seu Arthesien. super dicti Monasterii fructibus, redditibus, proventus, iuribus, obventionibus, & emolumentis universis, qui ad quatuor mille Florenos auri in libris Camerae Apostolicae taxati reperiuntur, & secundum communem estimationem ad valorem annuum decem millium Ducatorum auri de Camera, ut asseritur, ascendunt, & super quibus Nos hodie aliam quingentorum. Collegio Regio nuncupato, & reliquam pension. annuas etiam aliorum quingentorum Florenorum, seu librarum similium summam noningentorum Ducatorum huiusmodi, vel circa insimul, ut etiam asseritur, constituen. Seminario Bonorum Pastorum dicti Oppidi per alias Nostras literas reservavimus, prout in dictis literis plenius continetur, eisdem Universitati, ac nunc, & pro tempore existentibus illius Administratoribus, vel eorum Procuratoribus ad hoc ab eis speciale mandatum habentibus per dictum Philippum Abbatem, cujus ad hoc expressus accedit assensus, & Successores suos dictum Monasterium in titulum, vel Commendam, aut alias pro tempore quomodolibet obtinentes Annis singulis pro una videlicet in Domini Nostri Jesu Christi, & altera medietatibus pensionis huiusmodi, in Beati Joannis Baptistae Nativitatum festivitibus in dicto Oppido Duacen. praesentium vigore, nec alias, alioquin pensio per praesentes reservata huiusmodi

R r nul-

Claufula. §. 4. Decernentes pensionem per praesentes reservatam Sc. Reliqua omnia omittenda putavimus, quia de verbo ad verbum concordant cum praecedenti Constitutione. Datum Roma apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo, Nonis Novembris Pont. Nostri Anno nono.

CCXXXII.

Ex Regest. in Sec. Breu. Praescribitur forma observanda in Affecuracionibus faciendis Reis Beneventum confugientibus.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Officii Nostri partes sunt inter ceteras curare, ut in Statu Nostro Ecclesiastico quiete, & pacifice vivatur, omnisque mali exempli occasio removeatur.

§. 1. Cum sicuti nuper Nobis exponi fecerunt dilecti filii Communitas, & Homines Civitatis Nostrae Beneventanae per dilectum filium Octavianum de Vipera V. I. D. eorum apud Nos, nostramque Sedem Apostolicam Agentem quod ad Civitatem eandem, quae undique Provinciae Regni Siciliae citra Pharus circumdata existit tanquam ad asylum plures Regnicolae delinquentes se recipere consueverunt in maximum damnum, & pessimum exemplum eorundem Civium.

§. 2. Quare Nos Subditorum Nostrorum quieti consulere volentes, & ne exteris ob crimen ab eorum Patria exilibus in eandem Civitatem, & Comitatum confugientibus per eorum affecuracionem magis delinquendi occasio praebatur, & ne etiam in totum facultas Gubernatoribus Civitatis ejusdem pro tempore existentibus ab immemorabili tempore citra concessa, affecuraciones hujusmodi faciendi tollatur, aliquam rationabilem formam desuper praescribere volentes, Constitutionibus sal. rec. Pauli Papae Tertii, Pii V., & Sixti etiam V. Praedecessorum Nostrorum inherentes, illasque quatenus opus sit innovantes, Motu proprio, & ex certa Nostra scientia, & mature deliberatione harum serie praecipimus, & volumus, quod nunquam de cetero perpetuis futuris temporibus in Civitate praedicta, ejusve Territorio, & Comitatu, laesa Majestatis, & Assassini criminis rei, nec non Monetarii, Incendiarii, Raptores, Latrones, Viarum Grassatores, Pacisque Violatores, qui vel homicidia dolose, vel appensate, seu etiam similia, pariave, seu majora crimina commiserunt, & imposterum committent, eorumque omnium praedictorum complices, sequaces, & fautores ali-

quo modo recipiantur, aut securi, & tutifiant, quinimo si illuc pervenerint, capiuntur, & Carceri mancipentur, donec per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, seu per illum Cardinalem, qui super Status Ecclesiastici negotiis consultationi praerit, ordinatum fuerit. quid de ipsis facinorosis carceratis agendum sit.

§. 3. Eos vero, qui non praedictorum, sed aliorum minorum criminum rei, aut inquisiti fuerint, ad permanendum in eadem Civitate, Comitatu, & Territorio per illius Gubernatorem nunc, & pro tempore existentem sub infra scriptis conditionibus affecurari tantum permittimus, & indulgemus, hoc est praesata per ipsos idonea cautione, attenta delicti, & personarum qualitate, circa quantitatem tamen cautionis praestanda arbitrio Gubernatoris, de bene quiete, & pacifice vivendo toto tempore, quo in eadem Civitate, Comitatu, & Territorio erunt permanendi, & ab eadem, ejusve Territorio, & Comitatu non discedendo, quodque in supplicationibus per eos porrigendis pro affida, seu affecuracione hujusmodi obtinenda proprie, individue, & explicite qualitatem delicti, pro quo affecurari desiderant, cum illius circumstantiis exprimere teneantur. Decernentes nullam generalem clausulam illis profuturam, & Affidam, atque affecuracionem omnem contra, vel praeter formam hujus Nostrae Constitutionis nullius esse roboris, vel momenti, eisque in nihilo suffragari, ac in Decretis per Gubernatorem Civitatis ejusdem desuper interponendis proprie, explicite, & individue delicta cum eorum qualitatibus, pro quibus ipsos ad permanendum in eadem Civitate, Territorio, & Comitatu affecurari contingat, exprimi debere. Qua Affidam, & affecuracione per eundem Gubernatorem, ut praedicitur facta, debeat ipse de ea infra quindecim dierum spatium illi Cardinali, qui Nostra, & Successorum Nostrorum Romanorum Pontificum super Status Nostri Ecclesiastici negotiis consultationi, seu Consulta praerit, ipsarum precum, & Decreti desuper interpositi exemplum transmittere; Affidatus vero, seu affecuratus etiam infra duos Menses Affidam, seu affecuracionis hujusmodi confirmationem a praesata Consulta petere, & obtinere teneatur, quibus elapsis, & confirmatione, ut praedicitur non obtenta, & per ipsum penes acta Gubernatoris non exhibitio, ut per illius Notarium registratur; si ultra viginti quatuor horarum spatium in eadem Civitate, ejusve Territorio, & Comitatu moram traxerint, Affidam, seu affecuracionem, quam a Gubernatore obtinuerint, non obstante tam per Curiam praesatae Gubernatoris, quam per alium quemcumque ordinariam Jurisdictionem in eadem Civitate habentem capi, & carcerari, ac de criminibus etiam in Regno patris inquiri, & puniri possit.

§. 4. Mandamus etiam Actorem Magistrum Gubernatoris Civitatis ejusdem pro-

Cautiones ponenda in Affecuracionibus, quas fieri permittitur

Magistro actorem Gubernatoris

notoris mandatur, ut concessas Affidam registrat.

tempore existenti sub poena amissionis officii, & inhabilitatis ad illud, & similia imposterum obtinenda, & aliis poenis etiam pecuniariis arbitrio Gubernatoris imponendis ipso facto incurrendis, ut tam Affidam, seu affecuraciones per Gubernatores ipsos una cum illarum supplicationibus, quam etiam confirmationes per praedictam Consultam, ut praedicitur obtentas infra biduum a die quo illae ipsi exhibitae fuerint, in libris ad id destinatis registrare, illasque videre volentibus, gratis, & nulla penitus mercede recepta, etiam a sponte dantibus, vel offerentibus exhibere debeant, & teneantur.

Caveat, ne is affideatur, qui delictum in Comitatu Beneventano patravertit.

§. 6. Quodque in Civitate eadem, ejusdem Territorio, & Comitatu, nemo ejusvis Status, gradus, dignitatis, & conditionis existat, qui inimicitiam aliquam cum aliquo Cive, vel Incola, seu districtuali Civitatis praedictae haberet, ejusve consanguineos, seu affines usque ad quartum gradum de jure canonico inclusive computan. offendisset interficiendo, vulnerando, aut percutiendo ad permanendum in Civitate eadem, ejusve Territorio, & Comitatu affidari, seu affecurari nullo modo valeat. Quinimo si ipsi, vel ipsorum aliquis, qui ad inibi permanendum fuerint affidati, seu affecurati, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, seu eorum Consultam, aliquam inimicitiam contraxerint cum Civibus, vel Incolis, seu districtuali Civitatis ejusdem, illorum aliquam percutiendo, vulnerando, aut si Mulierem pudicam attentaverint, vel injuriam aliquam etiam verbalem, atrocem tamen, attenta personarum qualitate contra quemlibet ipsorum protulerint, aut in ipsis participes, seu auxiliatores fuerint, non tantum ad solutionem cautionis per ipsos praestatae de bene, quiete, & pacifice vivendo teneri, sed etiam ipso facto disfidati censentur, & amplius ad permanen. in eadem Civitate affidari, seu affecurari non possint, & quod tam pro hujusmodi delictis per ipsos tam in Civitate Beneventana, ejusve Territorio, & Comitatu, quam alibi commissis, etiam si de eis affidati, seu affecurati fuerint inquiri, & puniri possint per illius Civitatis Gubernatorem.

Pena contra Gubernatorem si praedicta non observaverit.

§. 7. Quod si Gubernator ipse pro tempore existens praemissa omnia juxta eorum formam, seriem, & tenorem non observaverit, seu ab illis ad quos spectat observari non curaverit privationis officii, & inhabilitatis ad illud, & similia imposterum obtinenda, ac etiam aliis poenis arbitrio Nostro, & Successorum Nostrorum Summorum Pontificum pro tempore existentium ipso facto incurrat.

Claufula.

§. 8. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane decernimus quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariarum

§. 9. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Bull. Rom. Tom. V. Par. II.

Apostolicis, nec non statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die 13. Novembris 1600. Pont. Nostri Anno nono.

Dat. die 13. Novem. 1600. An. IX.

CCXXXIII.

Institutio Congregationis Italicae, Fratrum Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, separate a Congregationis Hispaniae, cum facultate Novitios extra Capitulum ad habitum recipiendi.

De hac separatione habes in Const. LXXVI. Pastoralis. Tom. V. Par. I. fol. 468.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolica dignitatis culmine meritis licet imparibus divina disponente clementia constituti, ad ea Nostrae mentis aciem libenter dirigimus, per quae sacrarum Religionum in Ecclesia Dei pie, sancteque Institutarum, quarum professores vita sanctitate, & exemplo, ac sacrarum literarum doctrina, fidei Populo ad salutem professe student, propagationi, & incremento, quantum cum Domino possumus, intendamus.

§. 1. Alias siquidem cum in Italia praeter Monasterium, seu Collegium S. Annae Civitatis Januensis nullum aliud extaret virorum Monasterium, neque Conventus, aut Domus Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum nuncupat., Nos cupientes Ordinem praedictum (cujus professores primitiva Regulae a bono mem. Alberto Patriarcha Hierosolymitano ipsi Ordini praescripta, & fel. record. Innocentio Papa IV. Praedecessore Nostro prima Septembris anni 1248. Pontificatus sui Anno V. confirmata, normam tum in Regnis Hispaniarum, tum in Italia diligenter observant, & in utrumque Institutum sui finem, priorem scilicet, ac potiore, qui est divina Unio per Orationem, & contemplationem, & posteriorem, qui est salus proximorum, verbo, ac opere Sanctorum Prophetarum Eliae, & Elisei, aliorumque Sanctorum Patrum, quorum haeredes sunt, vestigiis insistentes incumbunt) in Alma Urbe Nostra propagari; unam ejusdem Ordinis Domum, apud Ecclesiam B. Mariae de Scala nuncupatam in Regione Transiberim de eadem Urbe, Apostolica auctoritate perpetuo ereximus, prout in Nostri desuper in forma Brevis expeditis literis plenius continetur.

§. 2. Porro, cum praeter fide dignissimorum Testimonia, quae de hujus Ordinis sanctitate ad Nos perlata sunt. Nos ipsi experientia cognoverimus quantum utilitatis in Ecclesia Dei piis eorum exercitiis, tum

Exordium.

Laudat Institutum Discalceatorum, & pro ejus propagatione in Urbem concessit.

Pro illius ergo in Italia propagatione, erigit Congregationem Italianam ab omnibus

ni alia separata.

Orationibus, mortificationibus, asperitate vite, tum predicationibus, confessionibus, & Sacramentorum administratione, ad Dei laudem, & Christianis fidelium animarum salutem quotidie afferat. Volentes ulterius ejusdem Ordinis propagationi, quantum cum Domino possumus, opportune prospicere, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione, Nostris, ac de Apostolica potestate plenitudine, tam ex praedicta in Urbe per Nos erecta, & alia supradicta Sanctae Annae Januensis, & quibuscumque aliis Domibus, seu Conventibus in Italia forsitan hactenus erectis (quas, & quos iam a Congregatione ejusdem Ordinis Hispaniarum per dictas Nostras litteras separavimus) quam ex aliis quibuscumque Domibus, & Conventibus posthac in Italia, & aliis quibusvis, praeter Hispaniae Locis, ac Regnis erigendis, unam Congregationem Fratrum Carmelitarum Discalceatorum a praefata Congregatione, seu Ordine Hispaniarum, & quibuscumque aliis ejusdem Ordinis Congregationibus, seu Provinciis, illarumque Superioribus, & Fratribus prorsus distinctam, & separatam, nobisque, & Apostolicae Sedi immediate subiectam, ab uno Praeposito cum Definitorum Statuta, regendam, & gubernandam, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Quae omnia privilegia concedit, quae Congregationi Hispanicae esse sunt, vel erunt.

§. 3. Ipsique Congregationi sic erectae ejusque nunc, & pro tempore existentibus, Domibus, seu Conventibus, ac Superioribus, & Fratribus, ut quibuscumque privilegiis, Indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, praerogativis, favoribus, Indulgentiis, & aliis gratis tam spiritualibus, quam temporalibus supradictae Hispaniarum Congregationi per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores Nostris, ac Nos, & Sedem Apostolicam quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis, aut alias quomodocumque concessis, confirmatis, & innovatis, ac imposterum concedendis, uti, frui, & gaudere possit, sine aliqua prorsus differentia, perinde, ac si eidem Congregationi Italiae, ejusque Domibus, Conventibus, Superioribus, & personis nominatim, & aequae principaliter concessa fuissent.

Monasteria; extra Hispaniam erigenda de facultate.

§. 4. Utque novas Domos, & Conventus, in quibuscumque Civitatibus, Terris, & locis tam Italiae, quam aliarum extra Hispaniam Provinciarum, ac Regnorum, recipere, & erigere valeat; dummodo tamen in quacumque illarum, duodecim Religiosorum numerus ad minus commode, ali, & commorari possit.

Quae etiam stabilia donata, vel legata recipiendi.

§. 5. Nec non etiam, ut quaecumque bona stabilia, & mobilia ipsis Domibus ex quibuscumque piorum Christianis fidelium elemosynis, largitionibus, donationibus, successioneibus, legatis, & aliis dispositionibus, acquirere, & recipere, ac in eorundem Conventuum, & Dommorum usus, & utilitatem convertere possit.

§. 6. Et praeterea, quia in eadem Con-

gregatione Capitula generalia, vel Provincialia, juxta Constitutiones quatuordecim non celebrantur, ut in quibuscumque Domibus, & Conventibus ejusdem novae Congregationis a Superiore deputandis, Novitii ad habitum per Fratres ejusdem Ordinis gestari solent, de licentia Commissarii, seu Praepositi generalis ejusdem Congregationis (servata tamen in reliquis forma Sacrorum Canonum, Constitutionumque Apostolicarum, ac Decretorum Nostrorum, ipsiusque Ordinis Regularium Statutorum) dummodo informationes pro Novitiis admittendis receptae, per Vota secreta, per Capitula Conventus in quo hujusmodi Novitii recipiendi erunt, approbentur. Ipsaque informationes, nisi jam alias habeantur, Superior Congregationis, vel Conventus aliquibus Fratribus prudentia, & zelo Religionis praestantibus recipiendas committat, qui Commissarii illas recipiant de qualitatibus eorum qui recipiendi erunt ex praescripto Constitutionum Apostolicarum, & si extra locum Conventus hujusmodi informationes recipiendae fuerint, idem Superior illas modo praemisso recipiendas aliquibus personis fide dignis committat, recipi possint, & valeant, auctoritate, & tenore praedictis concedimus, ac licentiam, & facultatem opportunam impartimur.

Novitios ap habitum recipiendi, extra Capitula praevia informatione hic descripta.

§. 7. Et pro majori hujus instituti conservatione, in ipsa Congregatione aliquem etiam Discalceatorum Hispaniae, aut ab alia quacumque Religione Apostatam fugitivum, vel expulsum recipi posse prohibemus. Quod si secus scienter, vel ignoranter fieri contigerit, receptio, & admissio hujusmodi, nullius sit roboris, vel momenti, & ipse receptus statim ejici debeat.

Apostatas, vel expulsum a Congr. Hisp. recipi vetat.

§. 8. Nullum praeterea hujus Congregationis Religiosum curam, aut gubernationem Monialium, etiam si hujusmodi habitus, & Regulae existant, praeterquam Monasterii de Jesu Mariae Januensis, suscipere, vel habere permittimus.

Monialium curam praeterquam Monasterii Januensis prohibet.

§. 9. Ipsius autem Congregationis Italiae regimini, & prosperae gubernationi prospicere cupientes, dilectum filium Petrum de Matre Dei, Priorem praedicti Conventus S. Mariae de Scala de Urbe ejusdem Congregationis Commissarium generalem, hac vice auctoritate, & tenore praedictis, facimus, & deputamus, eidemque Congregationem Italiae praedictam, ejusque Domos, & Conventus quoscumque erectos, & erigendos, regendi, & gubernandi, ac omnia, & singula alia, quae juxta Constitutiones Praepositi, ac Definitorum in eadem Congregatione facere, & exercere possent, faciendi, & exercendi, ac ubi censuerit, Superiores eligi faciendi, per Vota secreta Capituli, Conventus, facultatem, & auctoritatem tribuimus.

Congregationis regimini Petrum de Matre Dei praeficit.

§. 10. At ubi alii duo Conventus jam conditi, ac decenter stabiliti erunt, ad quos condendos specialem licentiam concedimus, omnes Superiores cum eorum Sociis, & discretis canonicis electis per eundem Petrum ad Capitulum convocari, & juxta Con-

Qui erectis a liis duobus Conventibus convocet Capitulum pro electione Praepositi.

CCXXXIV.

Boque interin decedente antiquior Prior, succedat.

Facultas erigendi Congregationes.

Clausula praeservativa.

Clausula derogat.

Fides transumptum.

Dat. die 23. Novem. 1500. An. IX.

Constitutiones ad electionem Praepositi, & Definitorum Congregationis, & ad reliqua quae ad Congregationis bonum expedire crediderint, procedi debere, Praepositumque rite juxta Constitutiones electum eo ipso confirmatum esse, & auctoritatem Commissarii expirare, totamque in Praeposito, juxta tamen Constitutiones refundi, statuimus, & ordinamus.

§. 11. Sed si ante expletam hujusmodi commissionem praedictus Petrus e vita discesserit ejus vices Priori antiquiori earumdem Dommorum gerendas, committimus, & demandamus.

§. 12. Et ut hujus sacrae Vineae fructus pluribus profint, Societatem, seu Confraternitatem B. Mariae de Monte Carmelo instituendi, eique exercitia juxta Constitutiones praescribendi, personaque in eadem Confraternitatem admittendi, Congregationis Commissario, aut Praeposito facultatem impartimur.

§. 13. Decernentes praesentes litteras nullo umquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis vicio, seu intentionis Nostrae, vel alio quovis defectu, etiam ex eo quod quicumque interesse habentes vocari non fuerint, notari, argui, impugnari, aut ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari posse. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 14. Non obstant. pia mem. Bonifacii PP. VIII. etiam Praedecessoris Nostris, quae cavetur expresse, nequi Fratrum Mendicantium Professores loca ad inhabitandum recipere, seu recepta mutare audeant, aut praesumant absque dictae Sedis licentia speciali, de prohibitione hujusmodi expressam mentionem faciente, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ordinis praedicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 15. Volumus autem, ut harum litterarum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae obfirmatis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quae adhiberetur ejisdem praesentibus, si essent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum sub Anno Piscatoris, die decimatertia Novemb. 1600. Pont. Nostris Anno nono.

Privilegia pro Agricultoribus agri Romani. Et prohibitio, ne Barones bannimentata circa Agriculturam promulgent, vel subditos impediunt extra eorum Statum, alienos agros conducere, colere, & seminare.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter multiplices Pastoralis muneris nostri curas, & sollicitudines, ea Nobis praecipue cordi est, ut Alma Urbs nostra, ad quam quotidie tamquam ad Principis Apostolorum Sedem, & communem omnium fidelium patriam, ac parentem, Nationes omnes conflunt, & quam Nos omnibus commodis, & ornamentis augere studemus, non solum rei frumentariae inopia nequaquam vexetur, sed uberiore potius copia (quandoquidem agri illius ubertas id praestare potest) jugiter perfruatur. Verum considerantes Annonae difficultates, quas ab aliquibus annis citra perpassa est, & nunc etiam patitur, & quibus Nos maximo, etiam nostro, & Camerae Apostolicae dispendio occurrere non recusavimus, non tantum ex annorum sterilitate, & superioribus causis, quantum ex hominum culpa, & negligentia provenisse, eo magis angimur, & afflictamur. Cum sicut accepimus uberimum, & per necessarium Agriculturae exercitium in Urbis Territorio, & districtu, locisque finitimis paulatim negligi, seu potius deseri captum sit. Ita ut ubi prius vigente Agricultura, non modo ipsi Urbi necessarium frumentum suppeditabat, verum etiam ad externas Nationes ingenti privatorum lucro, & non modico Camerae nostrae emolumento transmittebat. Nunc vero cultivatione cessante externum frumentum magno pretio, & difficultate ab aliis conquirere, illudque etiam per mare vehendum expectare, & nonnunquam Urbis famem, ventorum arbitrio, non minori dedecore, quam periculo, metiri necesse est.

Causae hujus Constitutionis.

§. 1. Cui quidem malo quantum in Nobis est occurrere, & nobilem, ac fructuosam Agriculturae artem, in Agro Romano restituere, ac renovare cupientes, & ut omnes Tenentiarum, & Casalium Domini, nec non quicumque Agricultores, & Coloni, spe lucri ad colendum, & ferendum alliciantur, Praedecessorum nostrorum Sixti IV., Julii II. Clementis VII. Pii V., & aliorum Summorum Pontificum vestigiis inhaerentes, Motu proprio &c. ex certa nostra scientia, & de Apostolica potestate plenitudine, dictorum Praedecessorum nostrorum litteras, in favorem rei frumentariae, & Artis Agriculturae editas, quorum tenores hic pro expressis, & de verbo ad verbum inseritis, & registratis haberi volumus in his quae praesentibus nostris non adversantur, & quae usi recepta fuerunt, itaut Do-

Sixti IV. Julii II. Clementis VII. & Pii V. Constitutionum innovatio: Cum limitatione quod Domini Casalium non cogantur locare.

Agricultores in agro Romano, possit certo modo, & tempore de Statu Ecclesiastico frumentum extrahere.

Domini Casalium, & Tenentiarum cogi non possint ad illa, vel illas, in totum, seu in partem ad quotam, seu alias locare, prout in dictis eorumdem Prædecessorum literis continetur, sed liberum sit ipsis Dominis de illis ad libitum disponere confirmantes, & innovantes.

§.2. Statuimus, & ordinamus, quod omnes tam cives, quam forenses, Agricultores, Mercatores, & Coloni, qui tam in propriis, quam alienis, & conductis Terris, Tenentis, Possessionibus, & Casalibus in Territorio, & Districtu Urbis, nec non Latii, Campaniæ, & Maritimæ Provinciis existunt, Agriculturam, & sementem fecerint, singulis annis, quibus precium, & valor frumenti communiter in Urbe per ipsos Agricultores, & Mercatores vendendi a tempore messis, & recollectionis, usque ad Kal. Martii cujuslibet anni summam juliorum sexaginta in singula rubra non excefferint, possint, & valeant quartam partem totius frumenti per eos eodem anno recollecti, deducto tamen semine, ad quævis loca præter infidelium, & S. R. E. hospitium, terra, marique libere, extrahere, & asportare, seu extrahi, & asportari facere; & hoc etiam intelligi volumus de frumento, quod Domini, & locatores Tenentiarum a Conductoribus receperint, & exegerint, pro quota responsione; quatenus tamen dictas Tenentias, Terras, & Casalia, ad quotam frumenti ex eis recolligendi, & non alias locaverint, dummodo tamen dicta quota quartam partem non excedat. Locatores vero qui aliter, quam ad quotam terras locaverint, extractionis beneficio pro frumento per eos exigendo frui minime possint. Dictæ autem extractionis licentia, de mense Martii cujuslibet anni, & non prius concedi debeat per literas patentes Cardinalis Camerarii pro tempore existens, juxta solitum, & solitis Camera nostræ Apostolicæ julii tribus pro quolibet rubro. Si autem per Nos, vel Successores nostros, Camerarium, aut Annona Præfectos, ex quavis causa dicta licentia impediti contigerit, teneatur ipsa Camera eisdem Agricultoribus, seu Dominis Tenentiarum pro interesse dicti impedimenti summam juliorum sex pro quolibet rubro solvere, libere, & absque ulla proflus exceptione; dummodo tamen totum eorum frumentum ad Urbem conduxerint, seu licentiam obtinuerint illud extra Urbem dimittendi, & sub obligatione ad Urbem conducendi, & data nota summa, & loci, ubi dictum frumentum repositum fuerit. Teneantur etiam ipsi Agricultores, & Coloni infra mensem post completam sementem, singulis annis in actis Annona Notarii veram quantitatem, & locum sementis, quam quisque fecerit denunciare, alioquin privilegii, & beneficio præsentium literarum nostrarum minime perfruantur.

Barones, & alii libere permittant suos Vassallos extra eorum Sta-

§.3. Et ut Agricultura exercitium omnibus liberum sit, & Agricultorum, & Colonorum numerus non modo non diminuat, sed potius augeatur. Statuimus,

& ordinamus, quod omnes, & singuli Baronum, Principum, & Domicellorum, quorumcumque S. R. E. subditorum subditi, & vassalli, quascumque Terras, Prædia, Possessiones, & Casalia eis benevisa, etiam extra Statum, & Territorium eorumdem Dominorum, per se vel alios colere, laborare, & seminare, seu etiam aliis ad colendum, & seminandum infervere, dictasque Terras, Possessiones, & Casalia, ad effectum colendi, & seminandi ad quotam ut supra, seu alias conducere, & in eis Artem Agriculturæ exercere, libere, & licite valeant. Nullusque ex dictis Baronibus, Domicellis, & aliis quacumque dignitate tam temporali, quam ecclesiastica præfulgens, etiam si S. R. E. Cardinales fuerint, ac etiam Communitates dictorum eorum Vassallos, Subditos, & Colonos, quavis causa, directe, vel indirecte per se vel alios, sub amissionis, & privationis feudorum, & Statuum, aliisque nostris, & Successorum nostrorum arbitrio infligendis penis audeat, vel præsumat cogere, impedire, vel prohibere, ne possint quascumque alias terras, possessiones, & Casalia, etiam extra eorum Statum, & Jurisdictionem, conducere, colere, & seminare, seu aliis etiam conventa mercede etiam cum eorum bovis, & animalibus infervere, etiam sub prætextu quorumcumque suorum, seu Castrorum, Civitatum, & Terrarum eisdem subiectarum, privilegiorum, statutorum, ordinationum, usum, & consuetudinum etiam antiquissimarum, seu Juramentorum eorumdem Vassalorum; quæ omnia tamquam contra publicam utilitatem indulta tollimus, & abrogamus, eisdemque Vassallos a quibuslibet juramentis ad effectum præfatum abolivimus, & liberamus. Conventiones autem, & pacta, quæ inter ipsos Dominos, & Vassallos in consignatione, seu assignatione Terrarum intercefferunt, dummodo justa sint, & reciproca, & ex causa vere onerosa, quæ ipsi Domini in Camera Apostolica deducere, & exhibere teneantur infra mensem a die publicationis præsentium, observari debeant.

§.4. Volentes etiam, quod omnia edicta proclamata, ordinationes, & bannimenta, quæ ipsi Barones, Principes, & Domicelli ad Annonam, & Agriculturam pertinentia, & illam quomodolibet concernentia hæcenus fecerint teneantur illa Cardinali Camerario nunc, & pro tempore existenti exhibere, & in futurum nulla edicta, ordinationes, & bannimenta ad Annonam, & Agriculturam pertinentia, sub antedictis, ac etiam nullitatis, & invaliditatis penis, facere possint.

§.5. Statuimus etiam, quod Clerici, in Casalibus tamen propriis, & non conductis, possint dictam Artem Agriculturæ per se vel alios exercere, & exerceri facere, nec eis vel eorum hæredibus per Camera Apostolicam, seu illius Ministros objici, aut imputari possit, quod illicitam negotiationem fecerint, aut spoliis ali-

tus, aliorum agros colere, & cum animalibus infervere.

Bannimenta circa Agriculturam non faciant.

Clerici in terris propriis Agriculturam licite exercere possunt.

lquo

Vituli nascuntur in mense Martii, Aprilis, & Maii pro tertia parte alantur.

Boves aratores, & juvenes non macientur.

Et de districtu non extrahantur.

Decretum irritans.

Executores hujus Constitutionis deputantur.

Clavus recognoscitur.

quo modo ex causa præfata subjaceat. Declarantes dictam Artem Agriculturæ etiam ipsis Clericis in eorum Casalibus licitam, & permissam.

§.6. Et quia propter Artis Agriculturæ præfate intermissionem, & desuetudinem, boves appime cultivationi necessarii defecerunt, ut quanto citius eorum numerus ad necessariam quantitatem, & copiam augeatur, & redacatur; Volumus, & mandamus, quod omnes, qui habent Armenta, seu Massarias Vaccarum, teneantur alere, seu ali facere tertiam partem omnium Vitulorum, qui in mense Martii, Aprilis, & Maii quolibet anno nascentur tam marium, quam feminarum pro æquali portione.

§.7. Et nullus Macellarius Juvenos, seu Boves aratores, & qui apti sint ad arandum, nec etiam Vaccas nisi rejiciendas (quas vulgo Cacciatores nuncupantur) seu veteres, & quæ pro massaria inutiles sint, macellare possit sub amissionis dictorum animalium, vel eorum pretii, seu alii arbitrio Camerarii, vel Præfecti Annona infligendis penis; & si Macellarii emerint Boves veteres, qui ad arandum amplius apti minime reputentur, aliquis tamen illis ad arandum uti velit, teneantur Macellarii tales Boves eisdem pretio convento vel soluto tradere, & relaxare, & Dohaneritum Bovum, quam Vaccarum prædictarum Gabellam recipere, & exigere minime valeant sub amissionis dictæ gabellæ, aliisque arbitrio Camerarii, seu Annona Præfecti infligendis penis.

§.8. Ac insuper prohibemus, ne extra Territorium, & Districtum Urbis, Boves, & Juvenes etiam bubalini absque licentia extrahi possint, sub amissionis dictorum Animalium per quoslibet extrahentes, & pro quolibet vice incurrendis.

§.9. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices, &c. sublata, &c. judicari, & definiti debere, irritum, &c. decernimus.

§.10. Mandantes dilectis filiis Camerario, & Annona Præfecto, & eorum cuilibet in solidum, ut præsentem nostras literas publicari, & ab omnibus inviolabiliter observari faciant. Dantes eis in præmissis, & circa ea plenam, & omnimodam, & eam, quam Nos ipsi habemus, facultatem, & potestatem, declarandi, & decidendi si quid in præfata nostra Constitutione, declaratione, & definitione opus esse videbitur, nec non quæcumque edicta, seu bannimenta pro præmissorum observatione, & executione necessaria, & opportuna faciendi, & publicandi.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Urbis, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Villarum quarumcumque juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, reformationibus, & decretis, privilegiis quoque, & indultis Apostolicis Communitatibus, Universitati-

bus, Baronibus, ac aliis præfatis a dicta Sede Apostolica, vel a nobis forsan concessis, Quibus omnibus, etiam si de illis &c. illorum tenores, &c. illis alias in suo robore permanentis, hac vice dumtaxat ad effectum præfatum specialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Volumus etiam, quod præsentium sola Signatura etiam sine data, & registratura, sufficiat, & tam in iudicio, quam extra, regula contraria non obstante, plenam fidem faciant, & nihilominus literæ tam in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, quam sub Plumbo cum clausulis necessariis, & opportunis, in amplissima forma expediri valeant.

Placet Motu Proprio H.

Sola Signatura sufficit.

Pape subser.

CCXXXV.

Institutio Collegii Scotorum in Urbe pie in Orthodoxa Fide, bonarumque artium studiis instruendorum cum reddituum assignatione.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ solio, & Apostolica potestatis plenitudine, summa Redemptoris nostri benignitate, constituti, ad ea, per quæ non solum Urbis nostræ sed exterarum quoque nationum, præsertim hereticorum, & impiorum hominum pravitate ab orthodoxa fidei semitis aberrantium, juvenus in pietate, ac optimis moribus, & disciplinis, ipsiusque fidei cultu educari, & instrui, nec non congruis redditibus ad vitæ subsidium, & necessarium suarum sublevamen confoveri valeant, libenter intendimus, ac in his pastoralis officii nostri curam, & sollicitudinem, etiam per unionis Beneficiorum Ecclesiasticorum ministerium, vel alias prout rerum, & temporum ratio postulat, favorabiliter interponimus.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, Monasterium S. Helie de Melicania S. Benedicti, vel alterius Ordinis Militen, Diocesis, quod bon. mem. Innocentius Episcopus Portuen. Cardinalis de Aragona nuncupatus, ex concessione, & dispensatione Apostolica in commendam ad ejus vitam dum viveret, obtinebat, commenda hujusmodi per obitum dicti Innocentii Episcopi, & Cardinalis, qui nuper apud Sedem Apostolicam debitum naturæ persolvit, cessante, adhuc eo quo ante commendam ipsam vacabat modo, vacaverit, & vacet ad præsens, ac in Scotiæ Regno, quod nobilissimum existit, & inter prima, quæ fidem prædictam susceperunt, numeratur, jam pridem heresi labefactato non desint Christiani fideles, qui summis conflictati calamitatibus, fidem ipsam tamen retineant, & plerique ex eodem

Pontificis studium Juventutem ex terrarum nationum præsertim hereticorum, in Urbe pie in fidei cultu instruendi.

Designatio loci in quo Collegii Scotorum erigatur.